

סדר ההבדלה כמנהג ק"ק קטלוניא

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו. החל עלינו את ששת ימי המעשה
הבאים לקראתנו לשלום. השוכים מכל הטא ופושע.
ומנקים מכל אשמה ועון ורשע. ומדבקים ביראתך ובתלמוד
תורתך. ולא תעלה עלינו קנאת אדם ולא קנאת אדם תעלה
על לבנו. וכל היועץ עלינו ועל עמך ישראל עצה שאינה טובה
והושב עלינו מחשבה שאינה טובה. אבדו. בטלו. גדעו. הפרו.
הפר עצתו. ונאמר עזו עצה ותפר. דברו דבר ולא יקום כי עמנו
אל: וכל היועץ עלינו ועל עמך ישראל עצה טובה ומחשבה
טובה אמצו. ברכו. גדלו. קימו. קים עצתו. בדבר שנאמר יתן
לך כלבבך. וכל עצתך ימלא: ונאמר ותגזר אמר ויקם לך. ועל
דרכיך נגה אור:

אֱלֹהֵינוּ הנביא. אֱלֹהֵינוּ הנביא. אֱלֹהֵינוּ הנביא. במהרה יבא
אלינו עם משיח בן דוד: כפתוב: הנה אנכי שלח
לכם את אליה הנביא לפני בוא יום הַגְּדוֹל והנורא: והשיב
לב-אבות על-בנים ולב בנים על-אבותם: ונאמר: מה-נאוו על-
ההרים רגלי מבישר משמיע שלום מבישר טוב משמיע ישועה
אמר לציון מלך אלהיך: ונאמר: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יי: ונאמר: ונח מצא חן
בעיני יי: ונאמר: פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב את-
חמתי מעל בני-ישראל בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי
את-בני-ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את-בריתי
שלום:

ומבדיל
סברי מרגן

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַנֶּפֶץ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׁמַיִם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַדֵּיל בֵּין קוֹדֵשׁ לְחֹל
וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם וּבֵין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבַדֵּיל בֵּין קוֹדֵשׁ
לְחֹל:

וקודם שיבדיל לוקח הכוס בידו .. אם אין לו הדם מברך על תפוח או על קנמון אבל
לא על בושם כי טעות הוא. ומברך כך בפ"ה, ועצי בשמים ומריח .. ומביט צפרניו
לאור הנר, והמבדיל. והבדלה זו כל המבדיל בביתו ומברך כך. והטעם שמבדילין
אותה בבית הכנסת מפני האורחים והעניים שאין להם יין כמו שאמרו בקדוש .. על היין
מה שאין כן בקדוש אבל לא בדבר אחר .. מיהו אם השכר חמר מדינה שאינו שותין ..
זה רשאי להבדיל עליו ואין צריך דוקא שיבדיל על הסעודה כמו שאמרו בקדוש שאין
קדוש אלא במקום סעודה אלא בכל שעה שירצה רשאי להבדיל: מי שהתפלל ושכח
ולא הבדיל באתה חונן אינו חוזר שהרי מבדיל על הכוס, שכח ולא הבדיל על הכוס
מחזירין אותו, ואם עבר הלילה ולא הבדיל הרי זה רשאי למחר להבדיל כל היום כולו.
וכשישלים החזן להבדיל אומר הוא וכל הקהל בקול רם ובנעינה:

וַיִּתֵּן-לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֵב דָּגַן
וְתִירֹשׁ: יַעֲבֹדוך עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֲמִים הִנֵּה
גִבּוֹר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אֲמֹךְ אֲרֻרֶיךָ אֲרוּר וּמְבַרְכֶיךָ
בְּרוּךְ: וְאֵל שְׂדֵי יְבָרְךָ וַיִּפְרֶךָ וַיִּרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לְקָהָל עַמִּים:

וַיִּתֵּן לְךָ אֶת־בְּרִכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ
מִגְרִיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֶת
שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ בְּרִכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרִכַּת תְּהוֹם רַבְּצַת תַּחַת בְּרִכַּת
שָׁרָיִם וְרַחֵם: בְּרִכַּת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בְּרִכַּת הַזֹּרֵי עַד־תַּאֲוֹת גְּבַעַת
עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֶדֶד נְזִיר אַחִיו: הַמְּלֶאךָ הַגָּאֵל אֶתִּי
מִכָּל־רָע וַיְבָרֶךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אַבְרָהָם
וַיִּצְחַק וַיִּדְגּוּ לָרַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וְהַסִּיר יָאֵ מִמֶּנּוּ כָּל־חֲלֵי וְכָל־מַדּוּי
מִצָּרִים הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשְׁיִמֶם בָּךְ וּנְתַנֶּם בְּכָל־שְׁנָאִיךָ:
בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעַקְרָה וּבְבַהֲמֹתֶיךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּכֹאֵד וּבְרוּךְ
אַתָּה בְּצֹאֲתֶיךָ: בְּרוּךְ טִנְאֶיךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ: בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנֶיךָ וּפְרִי
אֲדָמָתֶיךָ וּפְרִי בְהֵמָתֶיךָ שְׁגַר אֲלֹפִיךָ וְעִשְׂתֵּרוֹת צֹאנֶיךָ: יִצּוּ יָאֵ אֶתְךָ
אֶת־הַבְּרִכָּה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ וּבִרְכֶךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יָאֵ
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: יִפְתַּח יָאֵ | לְךָ אֶת־אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לְתַת
מִטְר־אֶרֶצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהַלּוֹיִת־גּוֹיִם רַבִּים
וְאֶתָּה לֹא תִלוּהָ: אֲשֶׁר־יֶךְ יִשְׂרָאֵל מִי כַמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בֵּי־אֵ מִגֵּן
עֲזָרְךָ וְאֲשֶׁר־חָרַב גְּאוֹתֶיךָ וַיִּכְחָשׁוּ אִיבֵיךָ לְךָ וְאֶתָּה עַל־בְּמוֹתֵימוֹ
תִּדְרֹךְ: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבָטַח וְלֹא אֶפְחַד כִּי־עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה
יָאֵ וַיְהִי־לִי לְיִשׁוּעָה: וְשֹׂאֲבֹתֶם־מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה:
וְאִמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדּוּ לֵיֵאֵ קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עַל־לִתְּיוֹ הַזְּכִירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ יָאֵ כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת
זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ: צַהֲלֵי וְרַנֵּי יוֹשְׁבַת צִיּוֹן כִּי־גִדּוֹל בְּקֶרְבְּךָ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִינֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו זֶה

יְיָ קִיְינוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ: הִפְכֵת מִסַּפְדֵי לְמַחֹל לִי
פִתְחַת שִׁקִי וְתֹאזְרֵנִי שְׂמֵחָה: אִז תִּשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבַחֲרִים
וּזְקָנִים יַחְדָּו וְהִפְכֵתִי אַבְלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמֵתִים וְשִׂמְחֵתִים מִיּוֹנָם:
וְלֹא-אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ אֶל-בְּלָעַם וַיִּהְפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ
אֶת-הַקְּלָלָה לְבִרְכָה כִּי אֶהְבְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי
מִקָּרְבַי כִּי-בְרָבִים הָיוּ עִמָּדִי: וּפְדוּיִי יְיָ יִשׁוּבֹן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל-רֹאשִׁם שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיֹנֵן נָסוּ יָגוֹן וְאַנְחָה:
וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל-שְׂאוֹל הַיּוֹנָתָן| יָמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה
הַגְּדוּלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חִי-יְיָ אִם-יִפֹּל מִשְׁעַרְתָּ רֹאשׁוֹ
אֲרֻצָּה כִּי-עַם-אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת-יּוֹנָתָן
וְלֹא-מֵת: בּוֹרָא נִיב שְׂפָתַיִם שָׁלוֹם| שָׁלוֹם לְרַחֹק וּלְקָרוֹב אָמַר
יְיָ וּרְפָאתָיו: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת-עַמְּשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים לְךָ דָּוִד
וְעַמְּךָ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שָׁלוֹם| שָׁלוֹם לְךָ וּשְׁלוֹם לְעַזְרָךָ כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ
וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד וַיִּתְּנֵם בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד: וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחַי וְאֵתָה
שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר-לְךָ שָׁלוֹם: יְיָ שֹׁמֵרְךָ יְיָ צִלְּךָ עַל-
יַד יְמִינְךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְבֶּה וַיְרַח בְּלִילָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל-
רַע יִשְׁמַר אֶת-נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמַר-צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:
יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אֲבוֹתֵינוּ אֶל-יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל-
יִטְשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל-דַּרְכָיו וּלְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו
וּחֲקָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִיו דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קָרְבִים אֶל- יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיַלָּה לַעֲשׂוֹת|
מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת
כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: